Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 100 ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 2 ՄԱՅԻՍ 1884 (Ն. Տ.) 14 ՄԱՅԻՍ 19 ՊԷՅԷՊ 1301

ԳԱՅՄԱՆ
Նամուսցման տողը մէկ անգամի համար 3 զուրուշ. երկու անգամի համար 2 զուրուշ է. աւելի անգամներու համար զայն սեփականութիւն կըլլայ։
Օրագրոյս վեռաբերեալ նամակ կամ որ և իցէ դրութիւն պէտք է ուղղել
«Առ խմբագրութիւն ԱՐՕՒՐԻՔ օրագրի»
ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ. Գալաթիա, Նորատունկեան խան։
Իսկ գաւառներէն հետեւեալ հասցէիս՝
{ كلوادا } هانه خانكيان نوراد اغلطه اداسي
غزته ايداره سي

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ	համար	Տարեկան	դահեկան	արծաթ.....200
»	»	Վեցամսեայ	»	» 100
»	»	Երեամսեայ	»	» 50
»	»	Ամսեկան	»	» 20
»	»	Հատով	»	» 1
Գաւառաց	համար	Տարեկան	»	» 240
»	»	Վեցամսեայ	»	» 120
»	»	Երեամսեայ	»	» 60
Օտար	երկիրներ	Տարեկան	ոսկով	 56
»	»	Վեցամսեայ	»	 28

Գումարը ղրկուած լրագրաց համրու ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

ԱԶԴ

Կը ծանուցանենք մեր թղթակցաց, գործակալաց և ընդհանրապէս ամէն անոնց որ գործ ունին մեզ հետ, իրենց նամակներն ուղղեն Գալաթիա Նորատունկեան խան, ուր փոխադրուած են «Արեւելքի» խմբագրութիւնն ու Տպարանը։

Կ. ՊՕԼԻՍ
ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 2 ՄԱՅԻՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԵԼԱՆԱԿ ՊԱԼԱԺԵՆԻՈՅ (*)

Բ.

Նախընթաց յօդուածով երկարօրէն բացատրեցինք թէ ինչ է Պալաժենիոյ ընտրական եղանակն, և ինչպէս ի գործ կը դրուի ուսս կառավարութեան անօրինութեամբ։ Այժմ մեր կարծիքը պիտի յայտնենք ամենայն անկողմնակալութեամբ, չմեղսով քննել Պալաժենիոյ ընտրական եղանակն իբր բուն արժէքով և իրեւ անկամ՝ այդ ռուսական կառնադրութեան բոլոր մնացեալ մասերէն։

Տարակոյս չկայ թէ Պալաժենիոյ գծած ընտրական եղանակը չատ գեղեցիկ և հրապուրիչ է։ Բայց փաքելի ընտրութիւն մը կը լինի, եթէ այն ամէն երկիրներէ և գաւառներէ, ուր ցրուեալ են Հայք, եկեղեցական և ազգային պատգամաւորք կարենան որոշել օր մը գումարիլ յԷջմիածին, այն պատճառաւ որ այնչափ սուրբ և թանկագին յիշատակներ կը զարթուցանէ Հայոց մտքերուն մէջ, և հոն միաբանութեամբ ընտրեն իրենց եկեղեցւոյ Հայրապետն, ազգային և եկեղեցական միութեան այն գերագոյն ներկայացուցիչն։ Հայոց համար բարոյական ո՛րչափ մեծ օգուտներ կարող է ունենալ այս կերպ ազգային ընտրութիւն մը։

Բայց ամենէն լաւ յղացուած օրէնքներն իսկ, երբ չեն յարմարիր այն ժողովրդեան վիճակին որուն համար չինուած են և այն քաղաքական, ազխարհագրական և բնական պայմաններու, որոց մէջ ի գործ պիտի դրուին, ո՛չ միայն չեն ընծայեր ակնկալուած արդիւնքն, այլ և կրնան հիմնովին հակառակ արդիւնք արտադրել։ Անուրանալի ճշմարտութիւն մ՚է այս, որ բարերախտագոյն կարօտ չէ երկար բացատրութեանց։ Արդ, Պալաժենիոյ ընտրական եղանակին վրայ խօսելով, կը պարտինք քննել ո՛չ թէ լոկ ինչ որ գեղեցիկ և հրապուրիչ է, այլ մանաւանդ ինչ որ իրագործելի է և արդար է։ Երբ տեսնենք թէ օրէնքին ամենէն հրապուրիչ մասերն իսկ անգործադրելի են, և թէ ուրիշ մասունց մէջ կան այնպիսի անարդարութիւն, որ բոլորովին կը խեղաթիւրեն նոյն օրէնքին ազին ուղղութիւնը, բնականապէս պիտի պարտաւորինք եզրակացնել թէ, Պալաժենիոյ ընտրական եղանակն, իւր գեղեցիկ կողմերով հանդերձ, ընդունելի օրէնք մը չի կրնար լինիլ առանց կարեւոր բարեփոխմանց։

* * *

Արդ, նախ իրագործելի՞ն կէսին վրայ խօսելով, կը գանենք թէ Պալաժենիոյ ընտրական եղանակը նոյնութեամբ չէ կրցած գործադրուիլ կէս գարէ հետէ որ հաստատեալ է, և թէ զանազան երկիրներու մէջ ցրուեալ Հայոց քաղաքական, ուխտաւորական և ընկերային վիճակը թոյլ չի տար որ նոյնութեամբ գործադրուի դէմ այսօհետեւ։ Հայ ժողովրդեան առաջաւոր մեծամասնութիւնը գաւառներն կ՚ապրի, և հետեւաբար այն չափ մեծ են, և ուղեւորութեան ծախքերն այնչափ ծանր են գաւառացւոց համար, որ յայտնի կ՚երեւի թէ էջմիածնի չըլլակայքը գտնող գաւառներէն զատ ուրիշ գաւառներ չեն կրնար արդեամբ պատգամաւորներ ունենալ յԷջմիածին։ Երբ երկաթուղեայ հաստատամամբ և ժողովրդեան ընկերային վիճակին բարւոքմամբ, հրնար լինի ընտրութեան օրը Թուրքիոյ 63 վիճակներէն 130 պատգամաւորները իսկապէս ունենալ յԷջմիածին, մեք առաջին կը լինինք Պալաժենիոյ արամադրութեանց այս մասին գործադրութիւնը պահանջող. բայց վերոյիշեալ հանգամանաց ներքեւ, ամենայն ուղղութեամբ անկարելի է։

Բայց, պիտի առարկուի, ո՛չ ապաքէն բացակայք կրնան փոխանորդներ կարգել, կամ նամակաւ հաղորդել իրենց քուէները։ Արդ, սպասելով որ բոլոր գաւառներն օր մը ազդեամբ կարենան ներկայացուցիչներ ղրկել յԷջմիածին, անանձ որ չեն կրնար՝ փոխանորդաց միջոցաւ կամ գրով կրնան իրենց մանակցութեան իրաւունքն ի գործ դնել։—

Բայց ո՛չ նուազ անգործադրելի պահանջումմ՚է 100է աւելի պատգամաւորներու համար նոյնչափ փոխանորդներ ուղղել։ Պալաժենեան ճշդիւ չըսեր թէ ասոնց մի պատգամաւոր կամ քնարտղ մէկ փոխանորդ պարտի կարգել, բայց գործադրութեան մէջ ռուս կառավարութիւնը չընդունիր որ բազմաթիւ պատգամաւորք միակ փոխանորդ մը կարգեն։ Եթէ ընդունէր, ինչո՞ւ պիտի մերժէր Կ. Պոլսէն զրկուելիք պատգամաւորներն։ Ո՛չ ապաքէն անանձ Թուրքիոյ ընտրողաց, թէ՛ Կ. Պոլսոյ և թէ՛ գաւառաց, փոխանորդներն էին Ո՛չ ապաքէն Թուրքիոյ Հայք ընդհանուր համահաւաք թեամբ իրենց ընտրողութեան իրաւունքն յանձնած էին Կ. Պոլսէն զրկուելիք պատգամաւորներուն, իրեւ իրենց փոխանորդներուն։ Բայց ռուս կառավարութիւնը չընդունիր սա ըստ կըզրուելն, որ ինքնին անպարզար չէ ամենեւին, թէ բազմաթիւ ընտրողք միակ փոխանորդ մը կարգեն։ Հետեւապէս, կը պահանջէ որ Թուրքիոյ 63 վիճակներն, եթէ կ՚ուզեն ներկայացուցիչ ունենալ յԷջմիածին, 130 մարդ ղրկեն, իրրեւ պատգամաւոր լինի թէ իրրեւ փոխանորդ։ Արդ, անգործադրելի պահանջումմ՚է այս, և անգործադրելիութեան թերութիւնը կը զրկէ օրէնքին այս մասն իւր բարոյական և ազգային բոլոր երեւակայելի օգուտներէն։

* * *

Բայց վերջապէս, պիտի ըսուի, հաշիւ է միթէ որ բոլոր Վիճակներն անպատճառ պատգամաւորները կամ փոխանորդները ղրկեն յԷջմիածին, որպէս զի ընտրութիւնն ազգային լինի։ Նամակաւ ղրկուած քուէներն ալ նոյն բանը չե՞ն միթէ։

—Չե՛ն, և այս է Պալաժենիոյ ընտրական եղանակին ամենէն անաջառ կողմերէ մին։ Այդ եղանակին բացատրութենէն ուշիմ ընթերցողք հասկցած են անշուշտ թէ Էջմիածնի մէջ երկու անգամ ընտրութիւն կը կատարուի, անգամ մը չորս ընտրելոց ցանկ մը և յետոյ երկու քնտրելոց վերջնական ցանկ մը պատրաստելու համար։ Թէ թացակայից քուէները կ՚ընդունուին առաջին ցանկին պատրաստութեան համար, բայց վերջնական ցանկը դէպ ներկայից մասնակցութեամբ կը պատրաստուի։ Բոլոր Հայոց քուէները գումարուելով, կրնան նշանակուիլ չորս եպիսկոպոսաց անուանք, Ա. Բ. Գ. և Դ.։ Ո՛չ ապաքէն այս արդիւնք ցոյց կուտայ թէ Ազգին ատաւոր մեծամասնութեան ընտրելիներն առաջին և երկրորդ եպիսկոպոսներն են։ Բայց եթէ անձամբ ներկայ գտնուող պատգամաւորաց մէջ Գ. և Դ. եպիսկոպոսք մեծամասնութիւն ունենան, անշնան վտրքամասնութեան մը այդ երկու ընտրելիք իրրեւ համայն Ազգին քնտրելիք կը նշանակուին վերջնական երեանան ցանկին վրայ։ Այսպէս, այն փոքրամասնութիւն որ Էջմիածնի մէջ կամ մօտերը բնակելով, գիւրութիւն ունեցած է անձամբ մասնակցելու ընտրութեան, կ՚ունենայ այն առաւել մեծամասնութեան իրաւունքն, որ Էջմիածնէն հեռի կը բնակի։ Միթէ անարդար չէ այս։

Եթէ ամէն Վիճակներ մասնակցին Կաթողիկոսի ընտրութեան, քան Պալաժենիոյ սրամադրութեանց, 161 Հայնիւ կը կատարուի ընտրութիւնը։ 130ր Թուրքիոյ 63 վիճակաց, 12ը Ռուսիոյ 6 Վիճակաց, 13ն Էջմիածնի հոգեւորական կանոնութեան, 4ը Պարսկաստանի Հայոց և 2ը Հնդկաստանի։ Ենթադրենք թէ Թուրքիոյ Վիճակներն, հեռաւորութեան պատճառաւ չկրնալով ուղղակի մասնակցիլ պատգամաւորաց միջոցաւ, իրենց քուէները նամակաւ ղրկեն։ Նամակներըը կը կարդացուին, քուէները կ՚արձանագրուին, և ներկայ պատգամաւորաց և Էջմիածնի եկեղեցական դասուց փոխանորդները գրկեն յԷջմիածին, որպէս զի ընտրութեան ազգային լինի։ Նամակաւ գրկուած քուէներն ալ նոյն բանը չե՞ն միթէ։

—Չե՛ն, և այս է Պալաժենիոյ ընտրական եղանակին ամենէն անաջառ կողմերէ մին։ Այդ եղանակին ուշիմ ընթերցողք կը լինենինք արդար և գործադրելի նկատելու Պալաժենիոյ ընտրական եղանակը։ Բայց օրէնքը կը պահանջէ երկրորդ գործողութիւն մը կատարել, որ բոլորովին կը փճացնէ բացակայից գրկած քուէները։ Արդարեւ, այդ քուէներ, իրր թէ բնաւ գոյութիւն չունենային, մի կողմ կը դրուին, և միայն ներկայք, յորս Ռուսիոյ Հայոց եկեղեցական դասուց մեծամասնութիւն կը կազմէ միշտ, այս չորս անուանց մէջէն երկուքը կ՚ընտրեն, և թեպետ երրորդ և չորրորդ քնարելիները միայն մնանն վերջնական երեանան ցանկին մէջ, կը հաշուուին իրրեւ Ազգին մեծամասնութեան ընտրեալներն։ Միթէ արդարութեան նշոյլն իսկ կա՞յ այս կերպ գործողութեան մէջ։

Բայսնի կ՚երեւի թէ, փոքր ի շատէ արդարութեան սկզբունք մնայնելու համար ընտրական եղանակին մէջ, պէտք էր բոլորովին բանալ զայս երկրորդ քուէարկութիւն, և ի վերջոյ այնպիսի կարգադրութիւն մ՚ընել, որ բացակայից Հայերը ներկայից Հայոց հետ միասնական ձայներ տալու իրաւունք ունենային։ Արդարեւ, այս կերպ գործողութիւն մը բնականապէս ծանր ճնշման մը կ՚ենթարկէ ընտրութիւնն։ Օրէնքն անշուշտ կ՚ըսէ թէ քուէները ազատ են, բայց ո՛չ ապաքէն լսի խօսք մ՚է այս տիսւր իրականութեան դիմաց։ Ենթադրենք զօրաւոր դիրք ունեցող ռուսահայ եկեղեցական մը, որ ռուս կառավարութեան ալ քնարելին է։ Էջմիածնի եկեղեցականք և Ռուսիոյ Վիճակաց եկեղեցական և աշխարհական պատգամաւորք ի՞նչպէս պիտի համբճակին հրապարակային «ոչ ընտրեմ»ի կէս մը գատապարտական վճիռն արձակել այդ եկեղեցականի դէմ, զոր իւր հզօր դրիոյ հանուն, արժանի չեն համարիր Ս Լուսաւորչայ Գահոյն վրայ բազմելու։ Մարդկային բնաւորութեան վրայ պէտք է բնաւ գաղափար չունենալ կարծելու համար թէ չատեր կարող են ցոյց տալ այսպիսի համարձակութիւն մը։ Այսպէս ըսելով, մեք հարկաւ սասպնուցած չենք լիներ Ռուսիոյ Հայ եկեղեցականութեան և աշխարհականութեան գասուն ազգ ասրրութիւնը։ բայց ինչպէս վերն ալ ըսինք, չենք ուզեր խարտսիկ յոյսեր տածել։ Արդ, չատ որչափէն կը տեսնենք թէ վարդապետ մը, կամ նորահաստատ Առաջնորդ մը, կամ Ռուսիոյ կառավարութեան ծառայող Հայ ասիճանաւոր մը, վերջապէս երկրագործ եպիսկոպոսէ մը, կամ կառավարութենէն որ և է անկախութիւն, կամ բարեկամութեան և կամ չահու որ և է կապակցութիւն ունեցող ժողովականք, այս հանդիսաւոր նիստի մէջ, ի ներկայութեան ռուս զօրավարաց և պաշտօնակալաց, չեն համարձակիր բալաթրածան «Ո՛չ ընտրեմ» ըսել վերեւ նկարագրուածին նման դիրք ունեցող ռուսահայ եկեղեցականի մը դէմ։ եթէ ի գործ դնեն իսկ այսպիսի գաղիր համարձակու-

(*)։—Տես մեր ապրիլ 26 ի թիւը։

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ
74

ԽԱՉԱԳՈՂԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ժ.

ՆՐԱՆ ԳՐԵՑԻՆ ՄԵՌԱԾՆԵՐՈՒ ԹԻՒՄ

— Այդ ողորմելի արարած, ասաց նա,— որին կոչում են Սիգօր Սիգօրիչ, որի հետ ես իիսա մօտ ծանօթացայ, այն տեսակներից է, որոնք ոչ միայն զրկած են մարդկային ընկերակցութիւններից, այլ կեանքի տխուր պայմանները խլել են նրանցից և այն սակաւ ընդունակութիւնները, որ ստացել են բնութիւնից։ Դա մի ատենական տեղի ստոր ծառայող է եղել, գրագրի պաշտօն է կատարել։ Ծարատես կեանքը գրասեղանի մօտ բոլորովին թթամտացրել է դրան, իսկ օղին անչափ գործածութիւնը լրա բել է պակասը։ Նրան արտաքսել են ծառայութիւնից և չը ձանձրանալու համար սկսել է աւելի անձնատուր լինել օղին։ Բայց Սիգօր Սիգօրիչը խիստ խաղաղ և հանդիստ արբեցող է եղել։ Գիշերանից դուրս գալուց յետոյ փողոց ներում չըլինելու և մարդկանց անհանդիստ չանելու համար նրան ոստիկանութիւնը մի քանի անգամ ձերբակալել է տարել ոստիկանատուն, ուր նա քնացել է մինչև առաւօտ, և յետոյ ազատ արձակուել։ Ոստիկանատան պաշտօնեաները այնքան սովորել են նրան տեսնել, որ նրանից ոչ մի բան չեն պահանջում, այլ միայն հարցնում են նրա անունը, ազգանունը, տարիքը, զբաղմունքը և այլն։ Սիգօր Սիգօրիչը ամենայն հանդարտութեամբ պատասխանում է այդ հարցերին, ստորագրում է իր անունը և ազատ արձակուում։ Ոստիկանատան պաշտօնեաները նրան ծանօթ են իրրեւ անվնաս մարդ, և ոչ ոք չի ձգտում նրան ձերբակալելու։ Սիգօր Սիգօրիչը ինքն էլ գիտէ այդ և ամենայն հանդարտութեամբ գնում է ոստիկանատուն, ինքն իրան ձերբակալում, ինքն իրան ազատ արձակում։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ի ՀԱՅՈՑ ՀԻՆ ԱՇԽԱՐՀԻ

(Ա՛ր Ի՛ւ-Ա՛ռ-ա՛ռ-ա՛ռ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՂԵՐԻ ՎԱՃԱՌՔԸ

Ներկայիս Հայկական հողերի վաճառքի գործը մեծ չափերով է կատարվում։ Ամեն տարի հարյուրավոր հայ ընտանիքներ իրենց հայրենի հողերը ծախելով՝ գաղթում են ուրիշ երկրներ։ Ամեն տարի հարյուրավոր հայ գյուղեր դատարկվում են իրենց բնակիչներից։ Ամեն տարի հարյուրավոր հայ տներ ու հայ հողեր անցնում են օտարների ձեռքը։ Ամեն տարի հարյուրավոր հայ ընտանիքներ կորցնում են իրենց նախնական հայրենի օջախը։

Ինչո՞ւ հայերը ծախում են իրենց հողերը։ Ինչո՞ւ հայ գյուղացին հրաժարվում է իր հայրենի հողից։ Ինչո՞ւ հայ ընտանիքները գաղթում են ուրիշ երկրներ։ Ինչո՞ւ հայ գյուղերը դատարկվում են իրենց բնակիչներից։ Ինչո՞ւ հայ տները և հայ հողերը անցնում են օտարների ձեռքը։

Այս հարցերի պատասխանը շատ պարզ է։ Հայ գյուղացին հրաժարվում է իր հայրենի հողից, որովհետև նա չի կարողանում ապրել իր հողի վրա։ Հայ գյուղացին գաղթում է ուրիշ երկրներ, որովհետև նա չի կարողանում ապրել իր հայրենի գյուղում։ Հայ գյուղերը դատարկվում են իրենց բնակիչներից, որովհետև նրանք չեն կարողանում ապրել իրենց հայրենի գյուղերում։ Հայ տները և հայ հողերը անցնում են օտարների ձեռքը, որովհետև նրանք չեն կարողանում ապրել իրենց հայրենի տներում և հողերում։

Հայ գյուղացին չի կարողանում ապրել իր հայրենի հողի վրա, որովհետև նրա հողերը շատ քիչ են։ Հայ գյուղացին չի կարողանում ապրել իր հայրենի գյուղում, որովհետև նրա գյուղերը շատ աղքատ են։ Հայ գյուղացին չի կարողանում ապրել իր հայրենի տներում, որովհետև նրա տները շատ հին են։

Հայ գյուղացին ունի շատ քիչ հող։ Նա ունի միայն մի քանի դեսյատին հող։ Նա չի կարող ապրել այդ հողի վրա։ Նա չի կարող ապրել այդ հողի վրա, որովհետև նա չի կարող ապրել այդ հողի վրա

ԱՐԱՐԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՄԱՆԿԱԿԱՆ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑ

ՏՊԱՐԱՆ ՆՈՐ ԴԱՐԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ